

Pierre Seron op de boekenbeurs van Frankfurt, 2001.

Eind jaren 1990 is de in 1967 gecreëerde reeks *De Minimensjes* een vaste waarde in het weekblad *Robbedoes*. Seron, die een bijdrage leverde aan het succes van uitgeverij Dupuis, wordt beschouwd als een auteur voor het jonge publiek. Trouw blijvend aan zijn hoofdreeks bedenkt hij in 1999, voor een andere uitgeverij, *De Minivrouwjtjes*, een stripreeks voor een volwassen en rijper publiek. Daarin dragen zijn heldinnen nagenoeg geen kleren. De “tekenarist”, zoals hij zichzelf graag noemt, oftewel de tekenaar en scenarist, blijft eveneens onvoorspelbaar met *De Minimensjes*. De vier afleveringen in deze integraal bevestigen dat. De Vries en zijn vrienden veranderen nog maar eens naargelang de vondsten van hun auteur.

Een bende entertainers

In 1996 loopt in *Robbedoes* de voorpublicatie van de nieuwe aflevering van *De Minimensjes*. Twintigduizend Mijl onder de Aarde krijgt niet de eer om op de cover van het weekblad te prijken. Maar de fans van de reeks krijgen een mooie verrassing. Ze ontdekken twee pagina's in zwart-wit, voorafgegaan door de boodschap: “BONUS! Extra plaat die je niet in het album zult zien!” Het weekblad wil niet alleen een catalogus zijn van te verschijnen titels, het wil ook zijn lezers entertainen en verrassen. En verrassingen krijgen ze bij de vleet, niet alleen met deze pagina's van *De Minimensjes* die speciaal voor het weekblad *Robbedoes* zijn gemaakt.

Pierre Seron is in januari 1996 te zien waar men het niet verwacht. Enkele weken na de terugkeer van *De Minimensjes* tekent hij een pagina van *Cupido*. Hij wordt niet de nieuwe tekenaar van de door Malik en Raoul Cauvin gecreëerde reeks, maar hij neemt wel deel aan een speciaal nummer waarin de auteurs elkaars reeksen voor één gag overnemen. *De Mazdabende* neemt eveneens deel aan dit evenement. Clarke tekent daar een gag van. Zijn echte naam is Frédéric Seron, de neef van Pierre. Hij vervangt Christian

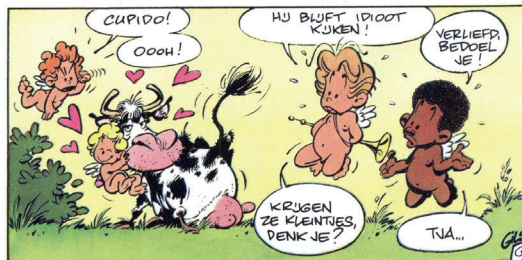
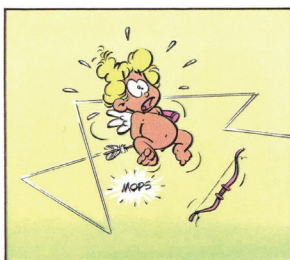
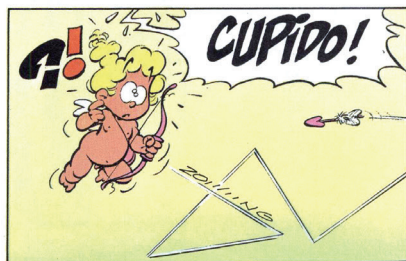
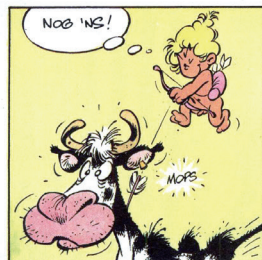
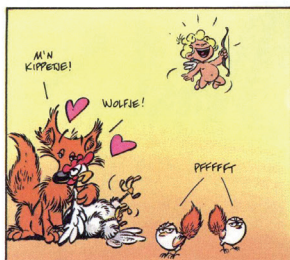
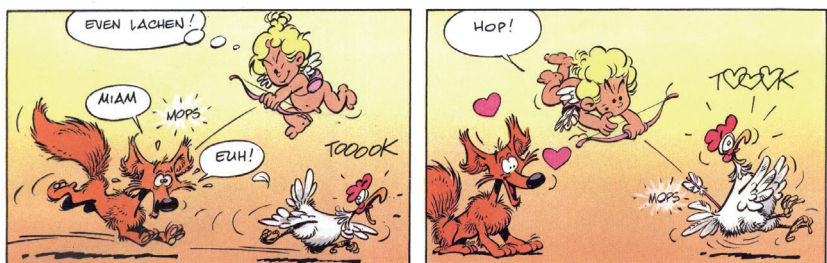
Darasse die op zijn beurt zo hoffelijk is om uitzonderlijk Clarkes *Melissande* te tekenen. Bédou neemt de plaats in van Janry en tekent *De Kleine Robbe*, Marc Hardy laat zijn *G. Raf Zerk* over aan Serge Ernst, Jean-Claude Fournier ontfermt zich over *Cédric*, gewoonlijk getekend door Laudec... Zijn ze compleet gek geworden bij *Robbedoes*? Op dat moment is Thierry Tinlot al drie jaar hoofdredacteur van het weekblad. Hij zoekt voortdurend naar aanleidingen om de lezers te verbazen en te amuseren met een inhoud die exclusief voor het weekblad is gecreëerd. Om bizarre ideeën, grappen of speciale nummers uit te werken, omringt hij zich met bijzonder creatieve persoonlijkheden. Een van hen is Zidrou, die de vermaarde scenarist zal worden van *Dokus*, *de Leerling*, *De Kannibrallen* en *Tamara*. “Thierry Tinlot

Tekening voor de rubriek *Le nain porte quoi?*, enkel in het Frans verschenen in het weekblad *Spirou* nummer 3046 van 28 augustus 1996.

SERON & GILSON

Naar MALIK of CAUVIN... '95.

9

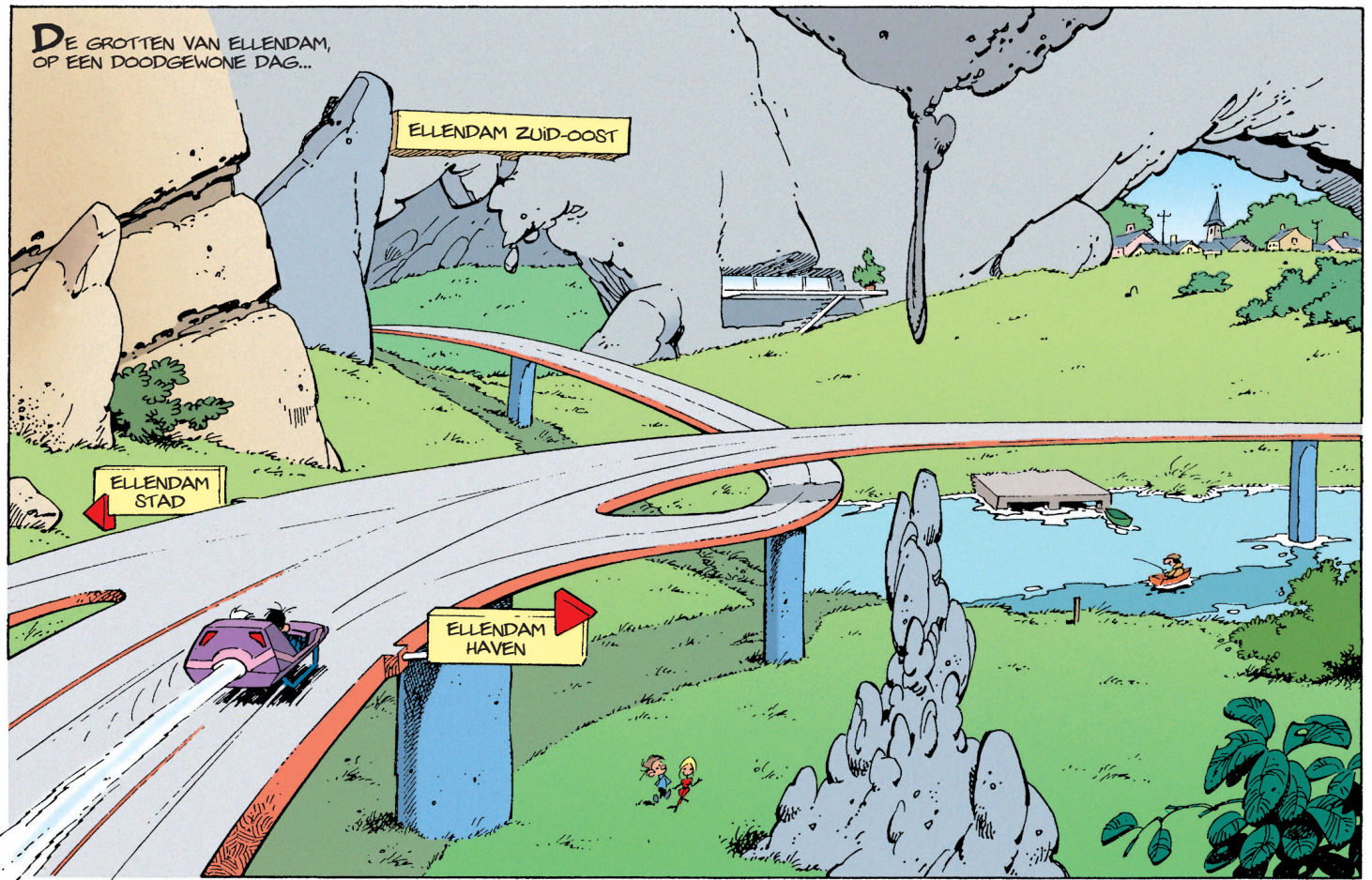
Één fantasierijk nummer lang nemen auteurs elkaars reeks over in het weekblad *Robbedoes*. Seron vervangt Malik voor deze gag van *Cupido*.

Fragment uit het weekblad *Robbedoes* nummer 3015 van 24 januari 1996.

wou een team samenstellen om het weekblad meer dynamiek te geven. Ik stelde ideeën voor met animaties rond reeksen, vooral als het om leuke auteurs ging. We verzonnen heel wat evenementen: de Mozart van de strip, de vloek van pagina 13, hoofdredacteur Cauvin, een nummer dat volledig werd getekend door Bercovici... Soms slaagden we in ons opzet, andere keren minder. Ik heb nog spijt van de zogezegde staking van de inkleurders. Het doel was een volledig nummer in zwart-wit, maar ze werden bang en de kleuren kwamen na enkele pagina's terug", legt Zidrou uit. De vloek van pagina 13 is een goed voorbeeld van de fantasierijke wind die door het

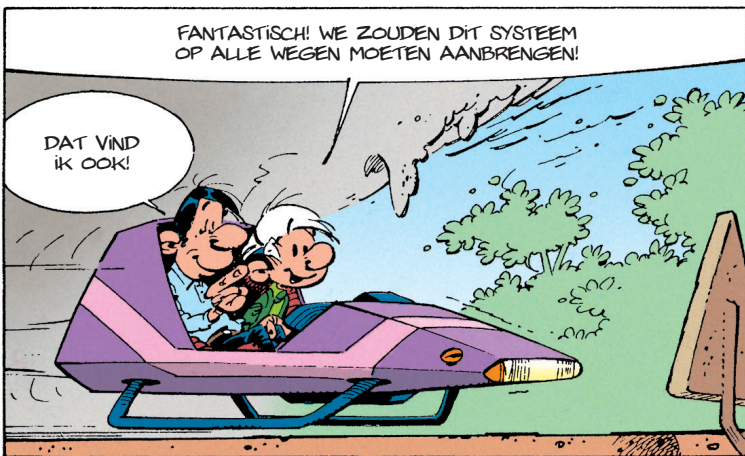
weekblad waait. Begin december 1994 staat een vreemde pagina 13 in het weekblad *Spirou* (voor de lezers van *Robbedoes* is er geen vuiltje aan de lucht). Zonder enige uitleg staat er een artikel dat al was gepubliceerd in de jaren 1960, ondertekend door Le Fureteur die in die periode zijn moment van glorie kende. Wekelijks wordt pagina 13 een spel tussen de schalkse hoofdredacteur en zijn team: advertenties voor fictieve albums, een pagina van *Melisande* wordt vaag afgedrukt, er staat een gag op van *Dommel* terwijl die reeks in het weekblad *Kuifje* loopt... Uiteindelijk wordt twee maanden later de belangrijke vraag gesteld: "Moet pagina 13 verbannen worden?" De veroordeling is definitief. Verbannen uit het weekblad is pagina 13 voortaan pagina 12bis en die traditie houdt het weekblad *Spirou* vandaag nog steeds aan. Die vloek moet werkelijk tegengehouden worden. Drie maanden na de feiten levert Clarke een veelzeggende getuigenis over dit dossier door op scenario van Zidrou het korte verhaal *J'ai été victime de la malédiction de la page 13 (Ik was slachtoffer van de vloek van pagina 13)* te tekenen. Het verschijnt enkel in het Franstalige *Spirou*. De lezer ontdekt huiverend dat Clarke vervloekt is sinds een pagina van *Melisande* op de bewuste pagina 13 stond. Hij kan niet langer zijn personage in zijn eigen tekenstijl tekenen, maar wel in de stijl van andere tekenaars zoals Laudec, Midam of... Seron. Deze laatste neemt aan dit korte verhaal deel door een heksje met twijfelachtige charmes te tekenen. Zijn visie op *Melisande* amuseert Clarke uitermate: "Het lukte me niet meer om mijn personage te tekenen en heel wat andere tekenaars tekenden haar in mijn plaats op de pagina's...

DE GROTEN VAN ELLENDAM,
OP EEN DOODGEWONE DAG...

FANTASTISCH! WE Zouden DIT SYSTEEM
OP ALLE WEGEN MOETEN AANBRENGEN!

DAT VIND
IK OOK!

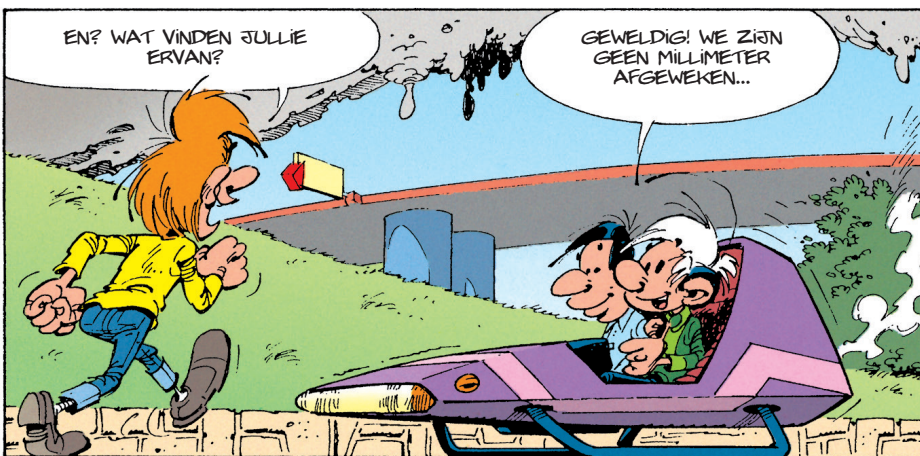

HET WERKT!
DAAR ZIJN ZE!

EN? WAT VINDEN JULLIE
ERVAN?

GEWELDIG! WE ZIJN
GEEN MILLIMETER
AFGEWEKEN...

GEEN ENKEL PROBLEEM... ALLES LOOPT
PERFECT! ZOALS BELOOFD ZAL IK HET
PLAN STEUNEN OM DIT OP ALLE WEGEN
TE INSTALLEREN!

WOW!

